

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рогатинський аграрний фаховий коледж

ЗАТВЕРДЖЕНО
Директор Рогатинського
аграрного
фахового коледжу

Г.В. Гринів
«30» серпня 2021 року

ПОЛОЖЕННЯ
про підвищення кваліфікації та стажування педпрацівників
Рогатинського аграрного фахового коледжу
за накопичувальною системою

Положення розглянуто
та схвалено педагогічною радою
Протокол №1 від «30» серпня
2021 року

2021р.

1. Загальні положення

Положення про підвищення кваліфікації та стажування педпрацівників (далі – Положення) Рогатинського аграрного фахового коледжу (далі – коледж) за накопичувальною системою розроблено відповідно до:

- статті 59 Закону України «Про освіту»;
- статті 60 Закону України «Про вищу освіту»;
- статті 24 Закону України «Про фахову передвищу освіту»;
- постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і педагогічних працівників»,
- заходу 2 завдання 4.1.5.2 «Запуск та підтримка програм професійного розвитку для педагогічних працівників, що має на меті збільшення спільноти агентів змін»;
- операційної цілі 4.1.5 «Педагогічні працівники мають конкурентний рівень оплати праці та постійний професійний розвиток»;
- оперативного плану Міністерства освіти і науки України на 2020 рік, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 27.12.2019 р. № 1640 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 30.07.2020 р. № 982);
- наказу Міністерства освіти і науки України від 04.12.2020р. за № 1504 «Деякі питання професійного розвитку педагогічних працівників».

Професійний розвиток педагогічних працівників має враховувати відповідний професійний стандарт (за наявності) і конкретні посадові обов'язки та/або перспективи їх розширення. Крім зазначеного, беруться до уваги особисті професійні інтереси педагогічних працівників, набутий досвід, рівень виконання професійний (посадових) обов'язків.

Коледж сприяє професійному розвитку своїх педагогічних працівників.

Як правило, траєкторію професійного розвитку та змістовну його частину визначає педагогічний працівник. У разі потреби надають допомогу колеги, навчально-методичний кабінет. Він може надавати педагогічному працівнику конкретні рекомендації щодо напрямів та змісту його професійного розвитку.

Планування професійного розвитку педагогічних працівників та узгодження графіку відповідних заходів здійснюється на рівні коледжу.

Заходи професійного розвитку педагогічних працівників коледжу можуть здійснюватися як в Україні, так і за кордоном. Участь у програмах професійного розвитку на території держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом не допускається.

Основними складовими професійного розвитку педагогічних працівників є підвищення кваліфікації та стажування.

Підвищення кваліфікації

1. Загальна інформація

1.1. Для педпрацівників коледжу підвищення кваліфікації є

обов'язковою складовою системи забезпечення якості освіти.

1.2. Як правило, підвищення кваліфікації здійснюється за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі шляхом участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

1.3. Окремі види діяльності педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.

Процедура зарахування результатів окремих видів діяльності педагогічних працівників як підвищення кваліфікації та їх обсяг визначаються педагогічною радою коледжу.

1.4. Педагогічні працівникам рекомендується самостійно обирати форми, види, напрями та суб'єктів підвищення кваліфікації.

2. Періодичність та обсяги підвищення кваліфікації

2.1. Законодавство встановлює різні вимоги щодо періодичності та обсягів підвищення кваліфікації педагогічних працівників, які здійснюють свою професійну діяльність на різних рівнях освіти.

2.2. Педагогічним працівникам коледжу рекомендується підвищувати свою кваліфікацію щорічно, а рекомендована загальна кількість академічних годин для підвищення кваліфікації упродовж п'яти років має бути не менше ніж 120 годин, з яких певна кількість годин обов'язково має бути спрямована на вдосконалення знань, вмінь і практичних навичок у роботі із студентами з особливими освітніми потребами та дорослими студентами.

2.3. Обсяг щорічного підвищення кваліфікації педагогічних працівників коледжу встановлюється педрадою.

2.4. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних працівників рекомендується встановлювати в кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС), один кредит ЄКТС становить 30 годин за накопичувальною системою.

Накопичувальна система передбачає можливість враховувати обсяги підвищення кваліфікації чи інших видів професійного удосконалення, які визнаються як підвищення кваліфікації і, які здійснювалися педагогічним працівником будь-коли впродовж міжтестастаційного періоду.

2.5. Педагогічним працівникам коледжу призначеним на посади: директора, заступника директора коледжу, завідувача відділення, завідувача навчально-методичним кабінетом, методиста коледжу рекомендується здійснювати підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади впродовж двох перших років роботи.

3. Суб'єкти підвищення кваліфікації

3.1. Суб'єкт підвищення кваліфікації це, як правило, заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична або фізична особа, у тому числі фізична особа - підприємець, що провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

3.2. Педагогічні працівники вільні у виборі суб'єктів підвищення кваліфікації.

3.3. Суб'єкту підвищення кваліфікації доцільно організувати освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

3.4. Підвищення кваліфікації рекомендується здійснюватися у різних суб'єктів, що надають такі освітні послуги.

3.5. Під час вибору педагогічним працівником чи педагогічною радою коледжу суб'єкта підвищення кваліфікації слід звертати увагу на відкритість і достовірність інформації про діяльність суб'єкта підвищення кваліфікації та відповідні програми, якість надання відповідних послуг.

4. Програма підвищення кваліфікації

4.1. Як правило, програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації, оприлюднюється на вебсайті, та містить інформацію про:

- розробника (розробників);
- найменування;
- мету;
- напрям;
- зміст;
- обсяг (тривалості), що встановлюється в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи та/або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи;
- форму (форми) підвищення кваліфікації;
- перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, фахові тощо).

4.2. Також програма може містити інформацію стосовно:

- розподілу годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольні заходи тощо);
- особи (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);
- строку виконання програми;
- місця виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо);
- очікуваних результатів навчання;
- вартості (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;
- графіку освітнього процесу;
- мінімальної та максимальної кількості осіб в групі;
- академічних, професійних можливостей за результатами опанування програми;
- можливості надання подальшої підтримки чи супроводу;
- додаткових послуг (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);
- документу, що видається за результатами підвищення кваліфікації

тощо.

4.3. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

5. Форми та напрями підвищення кваліфікації

5.1. Педагогічним працівникам рекомендується підвищувати кваліфікацію за різними формами: інституційною (очна (денна, вечірня), заочною, дистанційною, мережевою), дуальною, на робочому місці, на виробництві тощо.

5.2. Підвищення кваліфікації також може бути організовано за місцем роботи педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

5.3. Рекомендовані напрями підвищення кваліфікації:

- розвиток професійних компетентностей (фахових методик, технологій тощо);
- психолого-фізіологічні особливості здобувачів освіти певного віку, основи андрагогіки;
- створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, особливості (специфіка) інклюзивного навчання, забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими освітніми потребами;
- використання інформаційно-комунікативних та цифрових технологій в освітньому процесі, включаючи електронне навчання, інформаційну та кібернетичну безпеку;
- мовленнєва, цифрова, комунікаційна, інклюзивна, емоційно-етична компетентність;
- формування професійних компетентностей галузевого спрямування, опанування новітніми виробничими технологіями, ознайомлення із сучасним устаткуванням, обладнанням, технікою, станом і тенденціями розвитку галузі економіки, підприємства, організації та установи;
- розвиток управлінської компетентності (для адміністрації коледжу) тощо.

5.4. Зазначений перелік напрямів підвищення кваліфікації не є вичерпним і може бути скорегований або доповнений відповідно до особливостей коледжу, структурного підрозділу, посад та потреб педагогічних працівників.

5.5. У разі викладання декількох навчальних дисциплін педагогічним працівникам рекомендується самостійно обирати послідовність підвищення кваліфікації за певними напрямами у міжквартальний період в межах загального обсягу (тривалості) підвищення кваліфікації, визначеного законодавством.

6. Організація підвищення кваліфікації

6.1. План підвищення кваліфікації педагогічних працівників доцільно формувати на відповідний навчальний рік на основі пропозицій, наданих

педагогічними працівниками. Зазначені пропозиції можуть розглядатися та затверджуватися рішенням педагогічної ради коледжу.

6.2. Для планування підвищення кваліфікації педагогічному працівнику доцільно надати інформацію про: орієнтовні строки підвищення кваліфікації, програму та її обсяг, суб'єкта підвищення кваліфікації іншу інформацію, визначену коледжем.

План підвищення кваліфікації членів адміністрації рекомендується здійснювати згідно орієнтованого плану, затвердженого педагогічною радою коледжу.

6.3. Для планування підвищення кваліфікації педагогічному працівнику доцільно надати інформацію про: орієнтовні строки підвищення кваліфікації, програму та її обсяг, суб'єкта підвищення кваліфікації іншу інформацію, визначену коледжем.

6.4. План підвищення кваліфікації коледжу на відповідний рік може включати: список педагогічних працівників, які повинні пройти підвищення кваліфікації у цьому році, теми (напрями, найменування), форми, види, обсяги (тривалість) підвищення кваліфікації (в кредитах ЄКТС), перелік суб'єктів підвищення кваліфікації, строки (графік), вартість підвищення кваліфікації (у разі встановлення) або примітку про безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

6.5. План підвищення кваліфікації може містити додаткову інформацію, визначену коледжем.

6.6. План підвищення кваліфікації може бути змінено протягом року в порядку, визначеному педагогічною радою.

6.7. План підвищення кваліфікації доцільно узгодити і затвердити педагогічною радою в установленому коледжем порядку та оприлюднити його на офіційному вебсайті коледжу.

7. Визнання результатів та документ про підвищення кваліфікації

7. 1. Результати підвищення кваліфікації рекомендується враховувати під час:

- проведення атестації педагогічних працівників коледжу,
- обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з педагогічними працівниками.

7.2. Умови і порядок визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних працівників коледжу рекомендується встановлювати педагогічною радою коледжу.

7.3. Педагогічному працівнику рекомендується протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подати до педагогічної ради коледжу клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації неліцензованих суб'єктів надання освітніх послуг (Додаток В.) та документ про проходження підвищення кваліфікації.

7.4. Для визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічній раді рекомендується заслуховувати педагогічних працівників щодо:

- якості виконання програми підвищення кваліфікації,
- результатів підвищення кваліфікації,

- дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору.

За результатами розгляду педагогічній раді рекомендується прийняти рішення про визнання чи невизнання результатів підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації педагогічній раді коледжу рекомендується надати відповідні рекомендації педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктах підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації коледжу до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

7.5. За результатами підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, педагогічному працівнику може бути присвоєно повну та/або часткову професійну та/або освітню кваліфікацію у встановленому законодавством порядку.

7.7. Окремі види діяльності педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.

7.8. Як підвищення кваліфікації можуть визнавати:

- програму академічної мобільності, що зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік;
- наукове стажування, один тиждень якого зараховується в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС;
- визнані результати навчання набуті шляхом інформальної освіти (самоосвіти) в обсязі не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік (для педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне звання);
- здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового / освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань в обсязі відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

8. Документ про підвищення кваліфікації

8.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним працівникам рекомендується надати документ про підвищення кваліфікації.

8.2. У документі про підвищення кваліфікації рекомендується зазначати, зокрема:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним працівникам

(для фізичних осіб);

- тему (напрям, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;
- опис досягнутих результатів навчання;
- дату видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

9. Фінансування підвищення кваліфікації

9.1. За рахунок коштів, передбачених у кошторисах коледжу, рекомендується здійснювати фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації:

- педагогічних працівників, які працюють за основним місцем роботи;
- педагогічних працівників, які забезпечують надання загальної середньої освіти, працюючи за сумісництвом коледжі.

9.2. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації рекомендується здійснювати:

- педагогічними працівниками коледжу, які працюють за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації коледжу;
- іншими особами, які працюють у коледжі на посадах педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

9.3. Факт підвищення кваліфікації педагогічним працівником рекомендується підтверджувати актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником коледжу або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації.

Акт не має складатися, якщо договір не укладався, а послуги з підвищення кваліфікації педагогічний працівник оплачував самостійно чи отримував безоплатно.

Акт є первинним бухгалтерським документом, може бути складений у паперовій або в електронній формі, та має містити всі обов'язкові реквізити, визначені частиною другою статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Акт підтверджує факт надання послуг з підвищення кваліфікації, а не рівень їх якості чи рівень здобутих педагогічним працівником результатів навчання.

10. Стажування

10.1. Стажування є основним складником професійного розвитку педагогічних працівників.

Відповідно до частини шостої статті 18 Закону України «Про освіту» стажування – це набуття особою практичного досвіду виконання завдань та

обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань.

10.2. Стажування педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

10.3. Стажування педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації рекомендується здійснювати під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію.

10.4. Між коледжем, педагогічний працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації рекомендовано укладати відповідний договір, що передбачає стажування одного чи декількох педагогічних працівників.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

11. Програма стажування

11.1. Стажування рекомендується здійснювати за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію щодо:

- обсягу (тривалості) програми;
- очікувані результати навчання.

Індивідуальна програма, стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним працівником.

Додаток Б

Директору
Рогатинського державного аграрного
коледжу голові педагогічної ради
Триніву І.В.

Клопотання

Прошу визнати результати підвищення кваліфікації в: (назва суб'єкта /ів підвищення кваліфікації) _____

За темою: _____

Документи, що засвідчують підвищення кваліфікації додаю: (назва, №, к-сть годин, коли і ким виданий) _____

Дата

підпис